

Lidia Maria Czyż

Służba farmaceutyczna Podkarpacia w latach 1944-2004 na tle przemian prawnych obrotu lekami

Zaopatrzenie farmaceutyczne, rozumiane jako dystrybucja środków leczniczych i innych wyrobów stosowanych w procesie leczenia pacjenta, jest jednym z najważniejszych zadań funkcjonującego w państwie systemu ochrony zdrowia.

Okres 1944 – 2004 to w historii zmian administracyjnych obszaru południowo - wschodniej Polski przedział czasowy, w którym nastąpiło kilka znaczących reform w organizacji podległości poszczególnych jednostek podziału państwa i sposobu zaopatrywania w leki wszystkich uprawnionych podmiotów gospodarczych.

Funkcjonowanie systemu zaopatrzenia w leki opisano, na przykładzie obszaru Podkarpacia, jako zmiany zachodzące w sześćdziesięcioletnim, nowym porządku politycznym, od zakończenia II wojnie światowej do chwili akcesji Polski do Unii Europejskiej.

Praca przynosi podstawowe definicje obowiązujące w prawie farmaceutycznym. Przedstawia tematy dotyczące organizacji dostaw środków leczniczych do placówek zamkniętej opieki leczniczej i indywidualnego pacjenta; ukazuje też obecność w przestrzeni ochrony zdrowia leku jako szczególnego preparatu, wprowadzanego do obrotu. Przedstawia przebieg tworzenia przepisów prawnych dotyczących poszczególnych kwestii wprowadzania do obrotu środków leczniczych, dystrybucji poprzez apteki ogólnodostępne i systemu odpłatności za nie. Został również przygotowany rozdział dotyczący kształcenia podyplomowego farmaceutów.

W historii przebiegu zmian dotyczących zaopatrzenia farmaceutycznego w Polsce można wyróżnić trzy podstawowe okresy: 1944-1950 – funkcjonowanie placówek obrotu lekiem własności różnych sektorów gospodarczych; 1951-1989 – całkowita dominacja własności państwowej; 1989-2004 – powrót do tworzenia tak zakładów wytwórczych jak i placówek dystrybucji własności innej niż państwowa. Przedstawiono też podstawową literaturę fachową w informacji o leku, omówiono również instytucje dopuszczające lek do obrotu.